

2017. szeptember

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola lapja, 2. évfolyam 1. szám

új újság

Tartalom

A címlapon Ligetfalvi Alma fotója látható.

Kincskereső

Kovács Ágnes meseterapeuta rovata: A lakat

A rajzot a meséhez Porgányi Málna készítette..... 3

Iskolai élet

Indiántábor 4

A 13. osztály a Balkánon. A fotókat Garland Tilly válogatta 5–6

Paller Kata: Hogyan tovább, 14. osztály? 7

Pokorni Ábel – Bóna Jakab: Filmszakkör 8

Könyvtarisznya

Wéber Anikó: El fogsz tűnni – Kaszás Virág könyvajánlója 9

Arcképcsarnok

Brenner Bori beszélgetőtársa Romek Dóra

A fotókat Forró Péter készítette 10–11

Sport

Karakai Áron: Biciklitúra 12–13

Színház

Kiss Péter ajánlója 14

Gasztró

Szabó Sára: Levendulaszörp

A fotót Horányi Melinda készítette..... 15

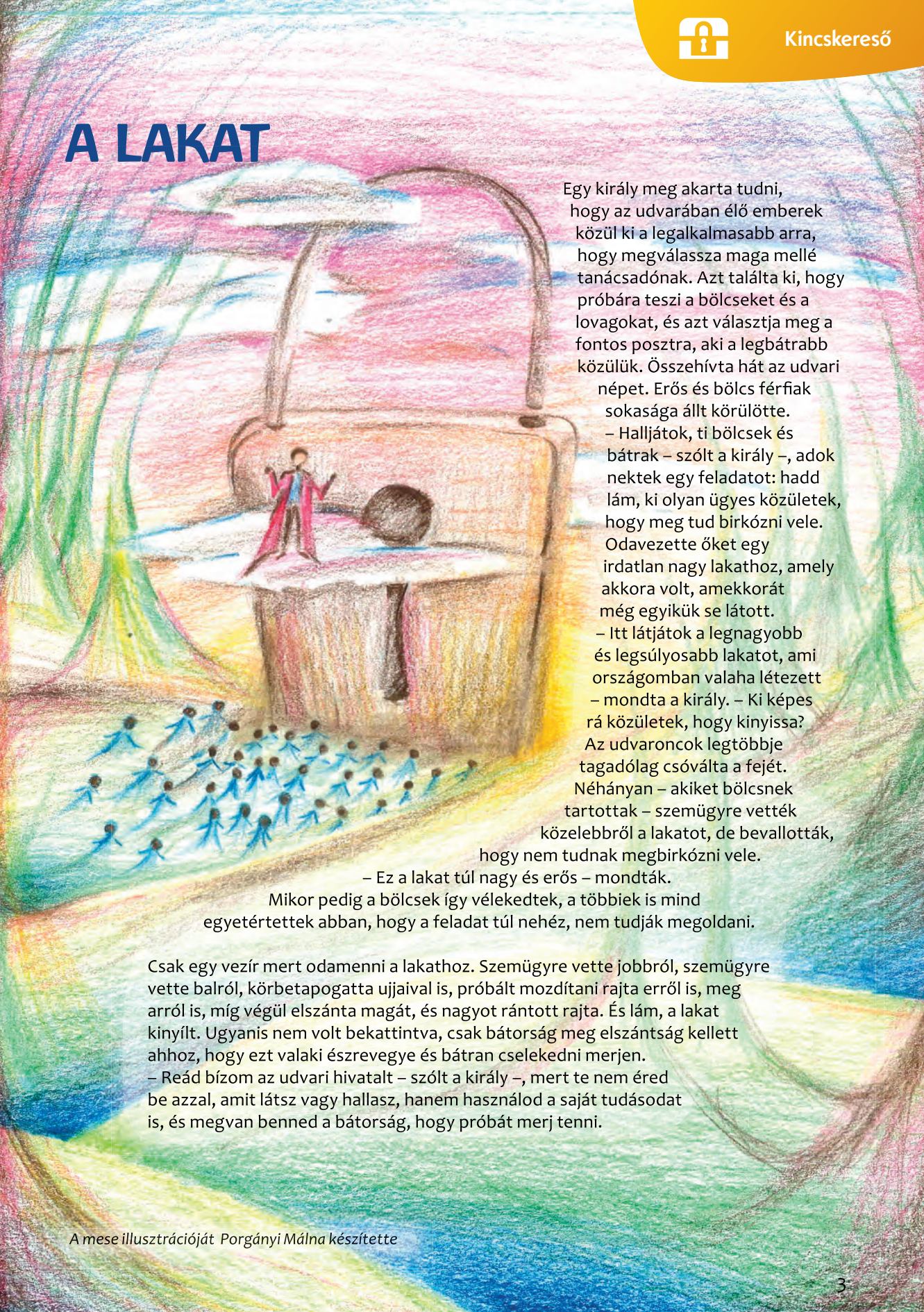
Gyereksarok

György Kristóf fejtörői..... 16

Impresszum

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola havonta megjelenő lapja • Szerkesztők: Fűrjes Gabriella, Kovács Ágnes, Bóta Adrienn, Seller Orsolya • Diákszerkesztők: Karakai Áron, Kaszás Virág, Brenner Borbála, Szabó Sára, Németh Kornél • Művészeti vezető: György József • Olvasószerkesztők: Magyar Judit, Szűcs-Búzasi Ágota • Tördelő: Tóth Norbert, György Márk • Megjelenik havonta • Kiadja a Pesthidegkúti Waldorf Iskola • Felelős kiadó: Kökény Ákos • Az iskola címe: 1028 Budapest, Kossuth Lajos u. 15–17. • Telefon: +36 1 397 4468 • Honlap: <http://www.phwi.hu> • E-mail: lapszerk@phwi.hu • Nyomdai kivitelezés: Cewe Magyarország Kft., 1135 Budapest, Béke u. 21–29. • Nyomdai üzemeltető: Hudák Ádám

A LAKAT

Egy király meg akarta tudni, hogy az udvarában élő emberek közül ki a legalkalmasabb arra, hogy megválassza maga mellé tanácsadónak. Azt találta ki, hogy próbára teszi a bölcseket és a lovagokat, és azt választja meg a fontos posztra, aki a legbátrabb közülük. Összehívta hát az udvari népet. Erős és bölcs férfiak sokasága állt körülötte.

– Halljátok, ti bölcsek és bátrak – szólt a király –, adok nektek egy feladatot: hadd lám, ki olyan ügyes közületek, hogy meg tud birkózni vele.

Odavezette őket egy irdatlan nagy lakathoz, amely akkora volt, amekkorát még egyikük se látott.

– Itt látjátok a legnagyobb és legsúlyosabb lakatot, ami országomban valaha létezett

– mondta a király. – Ki képes rá közületek, hogy kinyissa?

Az udvaroncok legtöbbje tagadólag csóválta a fejét.

Néhányan – akiket bölcsnek tartottak – szemügyre vették

közelebbről a lakatot, de bevallották, hogy nem tudnak megbirkózni vele.

– Ez a lakat túl nagy és erős – mondták.

Mikor pedig a bölcsek így vélekedtek, a többiek is mind egyetértettek abban, hogy a feladat túl nehéz, nem tudják megoldani.

Csak egy vezír mert odamenni a lakathoz. Szemügyre vette jobbról, szemügyre vette balról, körbetapogatta ujjával is, próbált mozdítani rajta erről is, meg arról is, míg végül elszánta magát, és nagyot rántott rajta. És lám, a lakat kinyílt. Ugyanis nem volt bekattintva, csak bátorság meg elszántság kellett ahhoz, hogy ezt valaki észrevegye és bátran cselekedni merjen.

– Reád bízom az udvari hivatalt – szólt a király –, mert te nem éred be azzal, amit láatsz vagy hallasz, hanem használod a saját tudásodat is, és megvan benned a bátorság, hogy próbát merj tenni.

Indián tábor

Lehetett volna nomád tábor is, de gyerekkorom meghatározó irodalma ma is élő nyomokat hagyott a szívemben. Sokszor játszottunk a környék gyerekeivel indiánosdít, ahol nemcsak a harc volt lényeges, hanem a viselkedés is.

Persze az irodalmi művek idealizált képeit árnyalták az élet újabb tapasztalatai, ismeretei, mégis találhatunk néhány kifejezetten aktuális üzenetet ebben a régi kultúrában.

Sorolhatnánk oldalakon keresztül, miben más az indián és a mai civil társadalom érték szemlélete, nyilván vannak ebben szerencsés és fájó eltérések. Mi igyekeztünk arra összpontosítani, amit előremutatónak találunk. Egyet említenék példaként:

– Az indián minden idegszálával figyelni környezetét apró rezdüléseit, úgy a természet, mint társainak üzenetét. Ezért nincs is szükségük heves gesztusokra, hogy lássák, megértsék egymást.

– A civil ember mindent elkövet, hogy környezetét észrevegye őt, és az egyre inkább túlzó gesztusok spiráljába kényszerül, hogy erről biztosíthassa önmagát.

Ezt fejezi ki az indián mondás: Hallgass, mert a hangod megsüketít!

A gyerekek az egyszerű körülmények között könnyedén vették a lapot, a napirend, a szokások mikrokultúrája hamar kialakult és örömtelen működött. Sokat tanultunk mi is a tábor eseményeiből, nagyon élveztük az együttlétet, melynek emlékei sokáig fogják táplálni lelkünket.

Sass Balázs és Galsai Zsolt

Művészeti utunk a Balkánon

2017. augusztus 21-e reggelén indultunk útnak. Belgrád felé menet megálltunk Újvidéken, ahol egy rövid, ám rendkívül tartalmas túravezetéshez volt szerencsénk. Sajnos Belgrád szélénél dugóba kerültünk, ezért aznap már nem volt időnk bemenni a városba, így rögtön az első éjszakánknak helyet adó kempinghez igyekeztünk. A másnap reggeli indulásunk késő délelőttbe hajlott, végül Belgrádból csak a nándorfehérvári várat láthattuk. A buszút izgalmai után megérkeztünk Szófiába, ahol két éjszakát töltöttünk csodás étkezésekkel, fantasztikus idegenvezetéssel, és tartalmas éjszakázásokkal. Gyönyörű ortodox templomokat láttunk, személyes kedvencem a Nyevszkij-székesegyház volt.

Görögország felé menet tettünk egy kis kitérőt a csodálatos Rilai kolostorhoz.

Thesszalonikibe kivételesen a tervezettnek megfelelően érkeztünk, ám rögtön ellensúlyoztuk egy kisebb parkolási nehézséggel, melyet egy nagyobb szállásprobléma követett, hogy a napot végül egy borzalmas vacsorával koronázzuk meg. Az első tengerezésünk, a bazározások, a pénztárcák, a diadalív lábánál való találkozások,

a városnéző séta és a kagylófőzés az egész osztály számára emlékezetessé tette az itt töltött pár napot, szívünkbe zártuk ezt a várost. Két luxuskörülmények közt telt éjszakát töltöttünk itt, majd tovább álltunk Ohrid felé.

A macedóniai kempingünk az előbb említett luxus szöges ellentéte volt, de mi itt is hamar berendezkedtünk. A délelőtt tóban fürdésssel, a délután pedig

óvárosban sétálgattunk, nézelődöttünk. Innen továbbállva raftingolni mentünk Montenegró és Bosznia-Hercegovina határára. A program kicsit megviselte az osztályunkat, én még életemben nem fáztam annyira, mint abban a két órában a jéghideg vízben ülve.

Az utolsó két éjszakánkat Szarajevóban töltöttük, ahol az idegenvezetőnknek hála, rengeteg történelmi és kulturális érdekességet tudtunk meg a városról és Boszniáról.

Innen ellátogattunk Mos-

templomnézéssel, egy cölöpökön álló falu felfedezésével és ohridi sétával telt. Szintén két éjszaka után Albánián keresztül Montenegrót vettük célba. A buszból láthattuk Tirana főterét és megálltunk Kruja váránál is. Estére értünk a Budvához közeli tengerparti kempingbe, ahol három éjszakát töltöttünk. Ezek a napok sok pihenéssel és még több strandolással teltek. A szemközti hegyoldalon egy elég komoly erdőtűz is végignéztünk. Egy este bementünk Budvába, ahol az

tarba is megnézni a várost és a híres hídról ugráló helyeket.

A tizennegyedik nap reggelén leburnulva, ujjatlanban, strandpapuccsal a lábunkon hazaindultunk. Szeptember 3-án este érkezünk meg az iskolához, ahol a szülők nagykabátba öltözve vártak minket.

Azt hiszem, mindenki kicsit megkönnyebbült, hogy hazaértünk, de teljesen biztos vagyok benne, hogy valamennyiünknek már most hiányoznak az ott töltött napok.

Doma Borbála

Hogyan tovább, 14. osztály?

Továbbtanulnak felsőoktatásban:

Balog Beni: ELTE TTK földrajz szak

Földes Angi: ELTE BTK magyar szak

Lőrincz Orsi: ELTE TTK matematika szak

Bartolomeo Puglisi: ELTE TTK matematika szak

Kárpáti Jakab: Durham University gazdaság,
politológia és szociológia alapozó szak

Price Rebeka: University of West London:
kulináris művészet és ételgazdálkodás szak

Zsille Kata: ELTE Jogí Kar

Trásy Réka: Semmelweis Egyetem
Általános Orvostudományi kar

Nagybacsoni Kata: Semmelweis Egyetem
Általános Orvostudományi kar

Kozár Julcsi: Semmelweis Egyetem
Egészségtudományi Kar dietetikus szak

Zubor Krisztián: Műszaki Egyetem
járműmérnöki szak

Szabó Luca: Budapesti Gazdasági Egyetem:
turizmus és vendéglátás szak

Schild Áron: Wekerle Sándor Üzleti
Főiskola emberi erőforrások szak

Ferenczi Vilma: ELTE pszichológia szak

Lányi Orsi: ELTE pszichológia szak

OKJ-S képzésben:

Theil Viki: OKJ-s képzés,
bördíszműves

Kereszty Sári: OKJ-s képzés
kiadványszerkesztés

Fabók Anna: OKJ-s képzés,
belsőépítész

Tóth Barnus: OKJ-s
képzés, informatika

Dolgoznak, utaznak és/vagy készülnek a felvételire:

**Bajzik Benedek, Balázs Gazsi, Lukács Peti, Deli Dani,
Ország Tomi, Müller Tomó, Farkass Gyuri, Kubinyi Aliz,
Lampert Lili, Kovács Sári, Schleuning Démián**

Kedves Diákság!

Október elején elindítjuk filmes szakkörünket, ahova felsős diákok jelentkezését várjuk (9., 10., 11.). A szakkör időpontjáról majd közösen fogunk megegyezni. Az egyezkedés a kijelölt határidő utáni héten lesz esedékes.

Na, de mi is ez a „filmés szakkör” – merül fel teljesen jogosan a kérdés sokakban. Jómagam és Bóna Jakab barátom már több éve gondolkozunk azon, hogy hogyan lehetne bővíteni a szakkörök sorát olyan tantárgyakkal, melyek hiányoznak az iskola művészeti palettájáról, de sok diák érdek-

lődik iránta. Ekkor fogalmazódott meg először a filmes szakkör ötlete, melyből végső soron az évesmunka-ötletünk is lett: létre akarunk hozni egy önképzőkört, melyben reményeink szerint sokatok szívesen részt venne. Ezt azzal a tudattal írom, hogy én is nagyon szívesen részt vettem volna egy ilyen kezdeményezésben, hogy arról tanulhassak, amit igazán szeretnék: a hobbit. Ennek a szakkörnek a célja, hogy megtanuljunk a filmet, a mozgóképet mint művészi eszközt értelmezni és használni. Ezért az évünket annak fogjuk szentelni, hogy megismerjük a film kifejezőeszközeit.

Az első félév elméleti filmkészítésről fog szólni, hogy megfigyelhessük, hogyan használják

a profik a filmet, mi a film kialakult nyelve. Ezzel kapcsolatban fogunk előadásokat tartani, továbbá sok filmes szakembert fogunk elhívni (rendező, forgatókönyvíró, operatőr, vágó, színész), hogy tartsanak előadást, beszélgessenek velünk. A félév folyamán lesznek különböző projektek is, melyeket csoportokban vagy külön-külön kell elkészítenetek (pl.: rövid kis házi filmeket kell csinálni, előadni egy-egy híres rendezőről, megadott filmeket nézni otthon és beszámolni róluk, elemezni őket).

A második félévben csoportokban fogunk filmeket készíteni. Ezek a filmek közös alapra fognak épülni, de mindegyiknek lesz egy általunk meghatározott formai megkötése, ezért rá leszünk kényszerítve arra, hogy a filmmel és ne csak a történettel közvetítsünk tudatosan. A kisfilmjeinkből a közös alap miatt végül egy nagyobb kollázsfilm, szkeccsfilm fog összeállni.

A szakkörön résztvevőket további programokra is invitáljuk: közös mozizásra, közös beszélgetésre egy-egy film után stb.

Számítunk rá, hogy egy nagyon jó kis csapat leszünk, ami szintén maradandó élményt, hasonló érdeklődésű barátokat adhat.

A szakkörre nem csak olyanok jelentkezését várjuk, akik a téma szakértői, hanem akár olyanokét is, akik szeretnék jobban megismerni a filmkészítés mikéntjét, hogyanját (ahogy mi is), szeretnék megtanulni, hogy mitől film a film, hogy hogyan kell filmet elemezni és értékelni, akik szeretnének értő és érző filmnézővé válni. Az fontos, hogy elszántak legyetek, mert az biztos, hogy rengeteg munkánk lesz, ami sok energiát fog igényelni, viszont értékes tudást fogunk szerezni, és remélhetőleg értékes művészeti terméket fogunk kiadni a kezeinkből.

Jelentkezni a bona.jakab@phwi.hu e-mail-címen vagy személyesen tudsz. A jelentkezés határideje: szeptember 17.

Kérjük, minél hamarabb add le jelentkezésedet, hogy tudjuk, hányan vagytok, illetve hogy biztosan beférj.

Pokorni Ábel és Bóna Jakab

Kaszás Virág könyvajánlója

WÉBER ANIKÓ: EL FOGSZ TŰNNI

Ha olvastál valami jót nyáron és szerinted az másnak is tetszene, írd róla egy ajánlót, hogy többen kedvet kapjanak hozzá!

Én ezt ajánlom nektek:

„El fogsz tűnni. Mint Anna macskája. Elrabolnak vagy köddé válsz. Melyiknek örülnél jobban?”

A hatodik osztály egy remeteségbe megy kirándulni. Pár gyerek azonban egy ártatlannak tűnő tréfát eszel ki szórakozásul. Két osztálytársukat éjszaka kicsalják az erdőbe és kísértetnek öltözve megijesztik őket. Ám hárman tényleg nyomtalanul eltűnnek a remeteségben. A gyerekek nem mernek szólni a tanároknak, hiszen titokban mentek az erdőbe. Végül úgy döntenek, hogy maguk próbálják kibogozni az ügyet. A nyomozásban mindenkire szükség van. Az osztályban levő szerepek megváltoznak, és az út végén olyasmi derül ki, amire senki sem számított.

Sziasztok!

Az Arcképcsarnok ezen részében az új negyedikes osztálytanítót,

Romek Dórát kérdeztem

Bori: *Hol nőttél fel, hol töltötted a gyermekkorod?*

Dóra: Budapesten születtem és itt is nőttem fel, a középiskolai éveimet az AKG-ban töltöttem – mi voltunk a harmadik évfolyam. Így volt lehetőségem diákként megtapasztalni, milyen az, amikor az ember bekerül egy olyan iskolába, ahol fontos az ember, fontosak a kapcsolatok, ahol, ahogy mondani szokták, a tantárgyak helyett a gyerekeket tanítják. Ennek köszönhető, hogy amikor kilenc évvel ezelőtt megszületett az első gyerekem, már tudtam, hogy valamilyen „alternatív” intézménybe szeretném őt adni, óvodába, iskolába egyaránt.

Az AKG egyébként akkoriban nagyon más volt, mint most, nagyon sokat köszönhetek annak az iskolának, az ott tanító tanároknak, akik közül Ruprecht Kati, azaz Rupi volt a patrónus tanárom, aki itt, a Pesthidegkúti Iskolában is tanított egy ideig.

B: *Mesélj kicsit arról, hol tanultál tovább és mi volt a munkád?*

D: Művészettörténetet tanultam az érettség után, jártam egyetemre Bécsben és Karlsruhe-ban is. Dolgoztam a Magyar Nemzeti Galériában adattárosként, voltam vezetője egy kortárs magyar galériának a Várfook utcában, majd a gyerekeim születése előtt a Szépművészeti Múzeumba kerültem mint kiállításszervező.

Mikor a legidősebb lányom elkezdte a Waldorf-óvodát, jelentkeztem a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Kar Waldorf-osztálytanító képzésére azzal a szándékkal, hogy megtudjam, mégis mi történik a gyerekekkel egy Waldorf-iskolában. Aztán beszippantott a rendszer: ahogy vége lett az osztálytanító-képzésnek, rögtön jelentkeztem Solymárra a kézimunkatanári

képzésre. Hogy meglegyen az állami tanítói diplomám is, két éve elkezdtem az ELTE tanítóképzőjét is levelező tagozaton, most vagyok harmadéves.

Közben vezettem négy évig a Török Sán-

dor Waldorf-óvoda baba-mama csoportját és tanítottam művészetszemléletet a Bárczi osztálytanító-képzésén, ott, ahol korábban én is végeztem, és mostanáig szerzője voltam a 2010-ben indult Múlt-kor történelmi magazin művészettörténeti rovatának.

B: Hol találkoztál először a Waldorffal?

D: A Waldorf-pedagógiával az AKG-ban találkoztam először, bár mindannyian tudtuk, hogy az AKG nem Waldorf-iskola. Mikor a legnagyobb lányom megszületett, elkezdtem olvasgatni a témában, eljártam babavarróköribe, és igyekeztem mindent megtudni a pedagógiáról. Mire a legnagyobb lányom egyéves lett, már tudtam, hogy Waldorf-oviba szeretném adni. Két évig tartott a keresgélés az ovik között, míg rátaláltam a Török Sándor Óvodára, ahová most már csak a legkisebb lányom jár, hiszen a többiek időközben iskolások lettek itt, Hidegkúton.

B: Vannak féltelmeid azzal kapcsolatban, hogy ezt az osztályt nem első osztálytól kíséred?

D: A mostani ne-

gyedik
osztály-
lyal tavaly
novemberben

ismerkedtem meg, amikor Szentmihályi Annánál, Anna néninél hospitáltam egy hétig, illetve a hospitálás végén ebben az osztályban volt a kézimunka-zárótanításom. A gyerekek azon a zárótanításon úgy dolgoztak,

annyit segítettek és olyan szépen tudtunk együttműködni, hogy már akkor azt gondoltam: szerencsés lesz az, aki majd átveszi ezt az osztályt. Akkor fogalmam sem volt, hogy én leszek az, eszembe sem jutott.

Féltelmeim természetesen vannak, sok mindentől, ha első osztálytól tanítanám őket, akkor is lennének és szerintem mindig is lesznek, egy, két, három év múlva is. De ezek visznek előre.

B: A sulinkban anyuka is vagy, nem csak tanár. Könnyebbnek érzed így?

D: Igen, két éve vagyok szülő az iskolában. Zita lányom harmadikos, Eszter néni osztályába jár, Réka pedig most kezdte az elsőt Csanád bácsinál. A legkisebb, Zsófi nyáron volt öt éves.

Az nagyon könnyű, hogy itt vagyunk egy épületben, egymáshoz közel, ráadásul néhány sarokra lakunk az iskolától. De biztosan lesznek majd ennek is hátulütői, lesznek nehezebb időszakok, amikor a lányaim már nem fognak annyira örülni annak, hogy az anyukájuk az iskolájukban dolgozik...

B: Mit gondolsz, most hol lennél, ha még sosem hallottál volna a Waldorfról?

D: Ha sosem hallottam volna a Waldorf-pedagógiáról, akkor most a Szépművészeti Múzeumban lennék kiállításszervező. Legalábbis mást nem nagyon tudok elképzelni, mert azt a munkát is nagyon, nagyon szerettem.

B: Neked a Waldorf-módszer mit tett hozzá az életedhez?

D: Nagyon sok mindent! Amikor elkezdtem az osztálytanító-képzést és megismerkedtem a pedagógiával, az antropozófiával, volt egy egyre erősödő „megérkezés” élményem. Talán ismered ezt az érzést: hallasz valami számodra újról, tanulsz valami újat, de azt érzed, hogy ez annyira világos, egyértelmű, nyilvánvaló és természetes, hogy nem is nagyon érted, hogy másoknak miért nem az. A tudatosság, a mások és önmagam tanulása, a folyamatos kérdezés, az újragondolás az, ami a Waldorf-pedagógiával kapcsolatban a mindennapjaim része lett – vagy legalábbis nagyon szeretném, hogy része legyen.

B: Köszönöm a beszélgetést!

D: Én köszönöm.

Biciklitúra, 2017

Egy temető kútjánál álltunk kicsivel sötétedés után, itt tudtuk megtölteni kulacsainkat reménykedve, hogy ma már többször nem lesz erre szükség. Szinte hihetetlen, hogy idáig eljutottunk, ugyanis egy hosszúra nyúlt fürdés után, délután kettőkor indultunk el a Zala partjáról. 10 km-rel és tucatnyi zalai dombbal később keskeny földútra fordultunk, amely a táborhelyünkre vezetett, ahol további egy óra keresgélés várt ránk a jól megérdemelt pihenés előtt. Bányató, vacsora, alvás, indulás, másnap reggel már Letenyén ültünk egy hatalmas platán alatt, nagyobb mennyiségű étel társaságában.

Horvátországba átérve majdnem felhajtottunk az autópályára, utunk a szalagkorláton keresztül vezetett

Varasd városa felé, ahol elkapott minket a vihar, miután jól elvacsoráztuk az időt. Egyik pillanatról a másikra hatalmas szél támadt, nem tudtunk továbbmenni. Béla és Sass ekkor találták azt a félbehagyott házat, amilyeneket mindenfelé látni a Balkánon, és ahol végül aludtunk. Csakhogy nem volt az olyan félbehagyott, ugyanis reggel „My object” felkiáltással elzavartak bennünket. Bevásároltunk és indultunk tovább Szlovénia felé, ahol a sebes folyású Dráva partján megtaláltuk az ideális táborhelyet, de ezúttal csak egy reggeli és egy fürdés erejéig

maradhattunk, be kellett ugyanis hoznunk a vihar miatti lemaradásunkat. Összességében egy 110 km-es nap várt ránk. Továbbindulva Ptuj érintésével értük el Maribort, ahol hatalmas csapat veréb társaságát élvezve ebédeltünk.

Kukoricaföldek közt kanyargó keskeny utakon tekertünk tovább a Dráva keskenyedő völgyében, majd egyszer csak kereszteztük a folyót és nekiindultunk fölfelé. Közepesen hosszú emelkedés után az út lejteni kezdett, itt megvártuk a csapat hátramaradt részét. „Na, guruljunk” – mondta Sass, azzal elindultunk, hogy egy gyors kanyar után hosszú, meredek szerpentinrel találjuk szembe magunkat. Innen már nem volt hátra sok, hamarosan el is értük a kis

alpesi falut, ahol táborozni terveztünk. A Drávához vezető mellékútcán egy férfi állt velünk szemben: „Privat!”. Sassnak hála, hamar összebarátkoztunk

– bár egy idő után már nagyon mentünk volna –, a végén elvitt a szomszéd falu sportpályájához, ahol volt sátorhely, zuhany, és még főzni is tudtunk (szalonnás-kolbászos-sajtos valamit). Ez volt a legjobb táborhelyünk.

A következő nap a korábban sokat emlegetett hágóval kezdődött, amely végül nem lett 1300 m, de azért magas volt. A másik oldalon már Ausztriába gurultunk le, ahol megpróbálkoztunk a bicikliúttal, de túl kacskaringósnak ítéltük. Leibnitz felé még fürödtünk egyet, majd nekivágtunk az elképzelhető legkeményebb emelkedőnek. A városban ebédeltünk, majd nekiindultunk, hogy átkeljünk a Rába völgyébe. Ez egy végeláthatatlan emelkedő-sor képében valósult meg. A tervezett táborhelyünk egy tó mellett volt, amely azonban

villanypásztorral le volt kerítve és sátorozni is gyakorlatilag a földúton tudtunk.

Csendes, szép lassan lejtő úton tettünk meg jó nagy utat a Rába-völgyben, végül elértük a határt. Innen a folyópartra vezetett utunk, hogy aztán ismét nekivághassunk az emelkedőknek, ezúttal a Vasi-hegyhát képében. Tulajdonképpen szerencsénk volt a hamarosan jelentkező durrdefekttel, ugyanis Peti kapta és csak nála volt pótkülső. Ezek után Nagyrákos határában meglátogattunk egy kis biogazdaságot (rétes, tej stb.), majd fél óra tekerés után elértük a zalamindszenti Borostyán-tavat, ahol letáboroztunk. Elérkeztünk az utolsó, egyben lehangulatossabb estéhez, tábortűzzel, (sikertelen) szalonnaszerzési kísérlettel, főzéssel, beszélgetéssel, énekléssel.

Másnap reggel Keszthelynek vettük az irányt, feszesebb időbeosztással, hiszen a vonat nem vár. A városban fagyiztunk, ezután kimentünk a Balatonhoz, de átöltözni már nem volt idő, így az egyedüli lehetőség a ruhában fürdés maradt, amivel néhányan éltek is. Innen aztán irány a pályaudvar.

Jó volt a társaság, szép helyeken járunk, jókat ettünk, egyszóval: egy kiváló túra volt.

Karakai Áron

NAPÚT'10

RENDEZVÉNY PROGRAMJÁBÓL

2017. SZEPTEMBER 29. - OKTÓBER 1.

Csehov - Sirály

Dante-kör előadása (Szept.29.péntek este)

"Minden rendű emberi dolgokhoz"

Artemisz Euritmia Színpad (Szept.30.szombat este)

Rudolf Steiner: Misztériumdráma jelenetek

Rudolf Steiner Szeminárium (Szept.30-Okt.1.)

Előadók Európa különböző országaiból:

Prof. Dr. phil. Reinhold J. Fäth - Németországból, író, kurátor, tanár
Rudolf Steiner művészeti impulzusának sors története

David Newbatt - Skóciából, művész és tanár
A szociális élet és a művészet kapcsolata

Döbröntei Zoltán - festőművész, Napút Művészeti Akadémia vezetője
A szellemi világ valósága a festészetben

PhDr. Anežka Janátová - Prágából, Pszichológus, Tabor Akadémia vezetője, a Cseh Antropozófia Társaság elnöke
Miért fontos ma az élő, eleven művészet?

Maja Dobiasz-Krysiak - Varsóból, antropológus, néprajzkutató
Művészet, termőföld, nevelés

David Voda - Csehországból, művészettörténész és költő
Lemúria és valami több - Michaela Terčová kortárs cseh antropozófus festőné bemutatása

Frisch Mihály - Magyarországról, környezetvédelmi szakmérnök
Bevezető gondolatok Rudolf Steiner misztériumdrámáinak jelentőségéről.

Agóra - Szellemi Piacférfi

Többek között Karkus Ottó, Silye Imre, Dr.Szöke Henrik, és Takáts Péter közreműködésével.

WWW.NAPUTASOK.HU

Régóta él bennünk, drámatanárokban a vágy, hogy az ország vagy akár csak a környék Waldorf-iskoláiban zajló színházi életről élő párbeszédet folytassunk, megismerjük egymás munkáját, hangolódjunk egymásra. Több törekvés is volt az elmúlt években közös műhelymunkára, önfejlesztő kurzusokra. Idén ez a szándék erős inspirációt kapott egy másik Waldorf-közel, antropozófiai indíttatású képzőművészeti műhely, a Napút Művészeti Akadémia által, akik tizedik éves jubileumukat háromnapos fesztivállal ünneplik. Ennek első napján, szeptember 29-én, pénteken fél 8-kor a Pázmány Péter Katolikus Egyetem kupolatermében fogjuk bemutatni Csehov Sirály című színdarabját Mesterházy Mária rendezésében, több Waldorf-iskola tanárainak és volt diákjainak közreműködésével. Ajánljuk figyelmetekbe a teljes rendezvényt, melyen sok érdekes előadás és szeminárium mellett fellép az Artemisz Euritmia Színpad és misztérium-jelenetekkel a Rudolf Steiner Szeminárium is, Varga-Szemes László vezetésével.

Jegyet foglalni a www.naputasok.hu weboldalon lehet.

Várunk mindenkit szeretettel!

Szabó Sára: Levendula- szörp

A levendulánkból minden évben készíték valamit:
koszorút, füzért, csokrot.

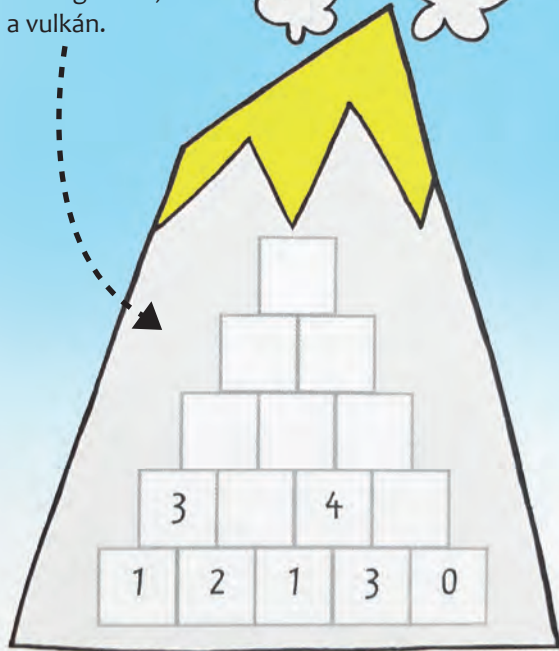
Idén a szörpöt próbáltam ki.

1 liter vizet fölforraltam, és feloldottam benne 1 kg cukrot, hozzáadtam pár citrom lereszelt héját és levét, jó néhány menta- és citromfűágat. Egy nagy csokor levendulát fejjel lefelé beleállítottam a szirupba, pár percig forraltam, majd levettem a tűzről és hagytam pihenni. Néhány óra múlva leszűrtem, még egyszer felforraltam, melegen üvegekbe töltöttem. Ha már kihűlt, hűtőben kell tartani.

Jó hideg szódával hígítom, citromkarikákkal, friss citromfűvel és mentával, jéggel mennyei!

1 Kitör a vulkán?

Írd be a hiányzó számokat, és megtudod, kitör-e a vulkán.

Minden szám az alatta lévő két szám összege.
Ha a legfelső szám 25-nél nagyobb, kitör a vulkán.

2 Sárkányeregetés

György Kristóf feladványa

A papírsárkányok zsinégei összegabalyodtak. Melyik sárkány kié?

3 A jobb oldali festmény hamisítvány.

Keresd meg, és rajzold be a 7 hiányzó részletet! György Kristóf feladványa

